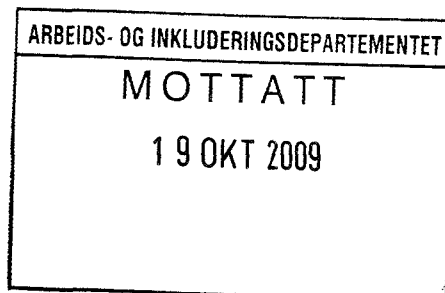

Arbeids- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8019 Dep
0080 Oslo

Oslo, 14.10.2009

Vår ref.

Deres ref.
200607507-IP

HØRING - FORSLAG TIL NY LOV OM ARBEIDSTVISTER

Det vises til departementets brev av 17. april d.å.

Arbeidsgiverforeningen Spekter kan i det vesentlige slutte seg til departementets forslag til ny lov om arbeidstvister. Merknadene nedenfor er derfor begrenset til de punkter der Spekter har særlige synspunkter.

I § 3 foreslås bestemmelser om adgangen til å kreve forhandlinger om opprettelse eller revisjon av tariffavtale. Når forhandlingene ikke fører frem eller ikke kommer i stand, kan streik eller lockout iverksettes. Det er ikke uvanlig at forhandlingsretten er regulert i hovedavtaler. Særlig vanlig er det med bestemmelser med minimumskrav til representativitet før tariffavtale kan kreves opprettet eller gjort gjeldende. Etter Spekters oppfatning bør det derfor presiseres at dette bare gjelder når andre prosedyrer ikke er avtalt.

Etter Spekters oppfatning vil det ikke være riktig å lovfeste systemet med varsel om plassfratredelse, jf. forslaget § 17.. Selv om dette er utbredt, bryter det likevel med hovedregelen i loven om at det er plassoppsigelsen som utløser plassfratredelsen, og at plassoppsigelsen er bindende for avgiver. Skal andre løsninger velges, må det etter Spekters oppfatning bero på avtale mellom de berørte parter.

Slik forslaget til § 17 er utformet, kan det virke som om det er basert på en missforståelse av systemet med plassfratredelse. Spekter finner derfor grunn til å presisere at dette systemet ikke innebærer en tilbaketrekking av plassoppsigelse. Plassoppsigelsen er bindende mellom partene, og kan ikke trekkes tilbake uten den annen parts samtykke. Systemet innebærer imidlertid at det blant dem plassoppsigelsen omfatter, kan varsles plassfratredelse for et begrenset antall, slik at arbeidsstansen får et mer begrenset omfang enn det plassoppsigelsen skulle tilsi. I og med at plassoppsigelsen står ved lag, kan hver av partene senere varsle plassfratredelse med fire dagers varsel for flere av dem som er omfattet. Skal derimot flere en dem plassoppsigelsen gjelder omfattes av arbeidskampen, må det gir ny plassoppsigelse for dem som ikke var omfattet av den første.

I kapitlet om Arbeidsretten er det en del steder vist til bestemmelser i tvisteloven, som i de fleste tilfeller får anvendelse "så langt de passer". Spekter legger til grunn at henvisningene til tvisteloven er uttømmende, slik at det bare er de bestemmelser som er uttrykkelig nevnt som kan komme til anvendelse.

Slik forslaget til § 49 er utformet, kan også enkeltindivider yte partshjelp. Av departementets vurderinger fremgår at man har tenkt på organisasjoner. Etter Spekters oppfatning bør dette tydeliggjøres.

Med vennlig hilsen
Arbeidsgiverforeningen Spekter

Håkon Cordt-Hansen
Advokat

